

Ting oven over, udtale Ønsket om, at man vilde se bort fra de forskellige Betæneligheder, man nu har. Jeg vil nødig tro, at det skulde være specielle Arbejdsgiverinteresser, der her gjorde sig gældende for at hindre eller stoppe et Arbejde. Der tales om, at det er saadan, men det vil jeg dog ikke antage skulde være Tilfældet. Saaledes som Bygningen er foreslaaet, tror jeg, at Landet kan være den bekendt, og selv om der skulde være enkelte, mindre, Ting at rette, bør man ikke af en eller anden Grund søge at forsinke dette Arbejde, men burde gaa løs paa at sætte det i Værk.

Den ærede Ordfører talte om Flytning af Arbejdskraft og udtalte Haab om, at Indenrigsministeren vilde have Lykke med sig til at bringe denne Sag videre frem. Det Haab nærer jeg ogsaa, det er mig bekendt, at den højtærede Minister paa et tidligere Tidspunkt har sat sig i Forbindelse — jeg ved ikke, om det er gennem Landbrugsministeriet eller direkte — med Landboforeningerne, og det maa haabes, at man ad den Vej skulde kunne faa noget fremmet. Men, som jeg har sagt hele Tiden, jeg venter mig ikke, at dette vil være i Stand til at løse Arbejdsløshedsspørgsmaalet eller til at drage Arbejderne i Tusindvis ud paa Landet.

Den ærede Ordfører omtalte det Forhold, at der om kort Tid vil drage en hel Mængde polske Arbejdere herind. Ja, der ere vi jo ved et Spørgsmaal, som rækker videre ikke alene til Industriarbejderne, men ogsaa til Landarbejderne. Jeg føler mig forvisset om, at hvis Landbruget vil betale danske Arbejdere det, de have Brug for, for at leve og for at leve en menneskeværdig Tilværelse, ikke som de Stakler, der kaserer i Kaserner og behandles saaledes, som de behandles der, men saaledes, at de behandles som Mennesker, kunde det faa danske Arbejdere til at arbejde for sig. Men jeg synes rigtignok, der rammer disse Dele af Befolkningen en stor Bebrejdelse, naar man nu under den store Arbejdsløshed, hvor man vilde kunne beskæftige danske Arbejdere, bliver ved paa den gamle Maade med at drage fremmed Arbejdskraft herind. Hvis man for Alvor vil beskæftige sig med Spørgsmaalet og søge at faa det løst paa en Maade, som kan gavne Landet, bør man naturligvis give det mest mulige Arbejde til danske Arbejdere. Jeg er overbevist om, at danske Arbejdere ville udføre Arbejdet og ville kunne udføre det, det er udenfor al Tvivl, der maa kun ydes dem et rimeligt Vederlag derfor.

Nu kommer Solen jo snart paa Himlen, og man skulde mene, at der stundede en Tid til, hvor Arbejdsløshedens Spørgelse ikke længere truiede. Men det er desværre ikke Tilfældet. Det er desværre saaledes, at der er saa godt som ingen Udsigt for langt den største Del af dem, der ere arbejdsløse nu for Tiden, til at faa Beskæftigelse i Sommer. Det allerreste ligger stille, og der vil neppe komme ret mange private Byggeforetagender i Gang. I Sammenligning med det store Antal arbejdsløse, vi have, vil det i hvert Fald saa godt som ingenting forslaa. Ogsaa af den Grund, at Arbejdsløsheden vil vedvare, mene vi derfor, at vi ikke kunne nøjes med mindre end det, Socialdemokraterne have foreslaaet her i Folketinget, og som Mindretallet maa fastholde, idet vi som sagt tro, at Statens Tilskud vil tilskynde Kommunerne til at yde Bidrag.

Jeg har ikke rigtigt forstaaet Motiverne til, at man ikke vil lade Staten yde Tilskud. Jeg har hørt det principielle, at man vil lade Kommunerne gøre det, ikke Staten, men hvorfor man ikke vil lade Staten gøre det, har man ikke været heldig med at forklare i Motiverne. Vi kunne dog let paavise, at Pengene ere til Stede. Vi have til Behandling i et Udvalg, der nok efter Sigende arbejder meget hurtigere end vort Udvalg, liggende Forslag fremme om Bevillinger af en 40 Mill. Kr. til Krigsvæsenet, til militaristisk Brug, til Formaal, som den almindelige Befolkning anser for baade kulturstridige og for landsskadelige, og som i hvert Fald, hvis vi skulle have Fæstningsvæsen og give Penge til alt det, ville blive yderligere forarmende for Befolkningen. Jeg kan ikke begribe, at Staten virkelig ikke skulde kunne træde til, selv om Grundene kunne være nok saa principielle, naar det faktiske Forhold er, at mange af Landets Børn lide stor Nød.

Der blev vekslet nogle Bemærkninger, før jeg fik Ordet, mellem det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) og den ærede Ordfører (Carl Hansen [Præstø Amts 5te Valgkreds]) om, i hvilket Forhold det, som Staten ydede til Bankerne, stod til det, den ydede til de arbejdsløse; det skal jeg ikke komme meget ind paa, jeg skal kun nævne Summerne. Der er faktisk givet en Bankgaranti paa 10 Mill. Kr. Den kan blive effektiv, og det er da et Spørgsmaal, om disse Penge ere saa nødvendige som Penge